

10 lat

Klubu Nauczyciela Historii

Partner strategiczny

Fundacja

Organizator

Muzeum
Józefa Piłsudskiego
w Sulejówku

Patronat Honorowy
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzeja Dudy

PROGRAM

X Ogólnopolskie Spotkanie Klubu Nauczyciela Historii

6 – 8 października 2022 r. Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku

DZIEŃ PIERWSZY: 6 października (czwartek)

10:30 – 11:30	Rejestracja uczestników
11:30 – 11:45	Powitanie
11:45 – 13:00	Wykład inauguracyjny „Aleksandra Piłsudska. Prawdziwy dom mamy w Sulejówku” – Małgorzata Basaj, p.o. kierownika Działu Wystaw i Popularyzacji Nauki
13:15 – 13:45	Obiad
13:45 – 17:45	Zwiedzanie w grupach dworku „Milusin” i samodzielne wystawy stałej
18:00 – 19:30	Koncert chóru LXXV Liceum Ogólnokształcącego im. Jana III Sobieskiego w Warszawie i Szkoły Muzycznej I i II Stopnia im. I. J. Paderewskiego
19:30	Przejazd do hotelu – zakwaterowanie
20:30	Kolacja w hotelu

DZIEŃ DRUGI: 7 października (piątek)

07:30 – 08:00	Śniadanie
9:00 – 12:00	Warsztaty część I - Sulejówek
12:00 – 13:00	Obiad
13:00 – 16:00	Warsztaty część II - Sulejówek
16:30 –	Przejazd do hotelu
19:30 –	Przejazd na kolację
20:00 –	Uroczysta kolacja

DZIEŃ TRZECI: 8 października (sobota)

09:00 – 09:45	Śniadanie
---------------	-----------

Uruchomić zmysły, rozciągnąć wyobraźnię”. Jak wykorzystywać przestrzeń w edukacji najmłodszych i tych trochę starszych?

Czym jest przestrzeń i jak możemy ją nazywać? Przestrzeń ma wiele obliczy, wiele definicji. Przestrzeń kosmiczna, przestrzeń otwarta - krajobraz, przestrzeń zabudowana - architektura, wnętrze - przestrzeń naszego domu, czy wreszcie my sami - przestrzeń osobista.

Niejednoznaczność tego zjawiska, jakim jest przestrzeń, otwiera wiele możliwości do działań twórczych wokół niej. Myślenie o przestrzeni może poszerzyć naszą świadomość i przynależność do tego „co wokół”, a czego jesteśmy częścią.

Gdzie szukać przestrzeni? Może, tam gdzie rodzą się pomysły i słowa? Jedną z warsztatowych propozycji jest podróż do światów, które rozrastają się w głowach, gdy tylko oczy zostaną zamknięte. Będziemy pracować z wyobraźnią, która przeniesie nas do różnych przestrzeni. Spróbujemy je poczuć.

A jeśli oczy pozostaną otwarte? Wtedy skupimy się na obserwacji oraz na tym, jak patrzymy i co dostrzegamy. Co możemy zrobić z przestrzenią i jak jej używamy? Jak na nas wpływa i jak my wpływamy na nią? Spróbujemy zainspirować się przestrzenią do stworzenia opowieści, a także architektury.

Podczas spotkania uczestnicy będą mogli zapoznać się z interaktywnymi sposobami wprowadzenia architektury do lekcji szkolnych.

Warsztaty złożone z kilku prostych ćwiczeń i zabaw, badających relację człowieka z otoczeniem.

Krótkie zadania będą się opierać na ruchu, opowieści i działaniach plastycznych.

Prowadząca: Hanna Zwierzchowska

Studentka Accademia di Belle Arti di Bologna. Absolwentka Akademi Sztuk Pięknych w Warszawie oraz Studium Pedagogicznego przy ASP WAW.

Wielokrotna stypendystka. W ramach stypendium Leonarda da Vinci pracowała w Portugalii jako projektantka i wykonawczyni ceramiki azulejos.

Pracowniczka odpowiedzialny za organizację i przebieg projektów w domu kultury i sztuki OPEK w Leuven, w Belgii.

Dwukrotna stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, m.in. w ramach autorskiego projektu „Dziecko w centrum kultury”, podczas którego odwiedziła na wizytach studyjnych kilkanaście muzeów i ośrodków sztuki w Europie (m.in: MAXXI, TATE Modern, V&A, Fundação Calouste Gulbenkian, Centre Pompidou).

Aktualnie, jako specjalistka od edukacji, współpracuje z Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie, Narodowym Instytutem Architektury i Urbanistyki.

Wraz z Katarzyną Domagalską współprowadzi przedmiot „Edukacja architektoniczna” na Wydziale Pedagogiki UW.

W teatrze życia codziennego – czyli jak radzić sobie z wystąpieniami publicznymi

Chociaż nie każdy jest aktorem, każdy czasami nim bywa. Umiejętność radzenia sobie z wystąpieniami publicznymi i autoprezentacją przydaje się w najróżniejszych sytuacjach życia codziennego, począwszy od udziału w szkolnych akademiach, przez zdawanie egzaminów, załatwianie spraw urzędowych, aż po wystąpienia przed pracodawcą czy pracownikami. Wchodzenie w interakcję z drugim człowiekiem każdorazowo wymaga od nas skupienia, doboru odpowiednich środków wyrazu i sposobów na przykucie jego uwagi. Co sprawia, że jednych słuchamy chętniej i chcemy za nimi podążać? Jak radzić sobie ze stresem i sprawić, że inni będą podążać za nami? Na te pytania, także w kontekście pracy nauczyciela, będziemy szukać odpowiedzi. Podczas warsztatów poznacie Państwo przykłady dobrych i złych wystąpień publicznych, przekonacie się jak przygotować siebie i uczniów do prezentacji, poznacie metody i „tricki”, które mogą przydać

się podczas różnego rodzaju występów. Przede wszystkim zaś odkrycie, zgodnie ze słowami socjologa Ervinga Goffmana, jak bardzo życie może przypominać teatr.

Prowadzący: Szymon Bujak

– aktor, socjolog, absolwent Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie, filii we Wrocławiu oraz Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie. W spektaklu dyplomowym pt. „Wrocław. Escape Room” można było zobaczyć go w rolach Fritza Habera i Zbyszka Cybulskiego.

Jego autorski spektakl teatralny napisany i wyreżyserowany wraz z Filipem Jaśkiewiczem pt. „Projekt iMi” został zaprezentowany na Festiwalu Debiutów w Monodramie „Strzała Północy 2021” w Koszalinie. Występował w serialach i filmach, takich jak np.: „25 lat niewinności. Sprawa Tomka Komendy”, „MS Piłsudski. Misja na wrak”, „Ojciec Mateusz”, „Pierwsza Miłość”. Jest zapalonym kibicem Formuły 1 i interesuje go wszystko, co związane z prędkością.

PORT

„Wszystkie drogi przechowują podróże, wszystkie porty wyjścia w rejs i powroty, wszystkie ścieżki ukryte pragnienia”

Óskar Árni Óskarsson

Warsztaty dotyczą edukacji w zróżnicowanym kulturowo i językowo środowisku szkolnym. Są zaproszeniem do wspólnej podróży: wyjścia w rejs i powrotu. Jest to rodzaj treningu międzykulturowego, po którym prawdopodobnie lepiej zrozumiesz niektóre aspekty pracy z uczniem z doświadczeniem migracji i jego potrzeby. Możliwe, że to spotkanie zainspiruje cię do podjęcia pracy nad swoim warsztatem metodycznym. Ale może się zdarzyć też tak, że z powodu frustracji będziesz mieć silną potrzebę szybkiego powrotu do strefy komfortu. Dlatego nie namawiam, ale zapraszam. Ty podejmujesz decyzję.

Prowadząca: Urszula Majcher-Legawiec

– pedagożka/doradczyni metodyczna ds. edukacji wielokulturowej i międzykulturowej w Krakowie, Krakowska Ambasadorka Wielokulturowości, nauczycielka akademicka i nauczycielka języka polskiego jako obcego/drugiego, Prezeska Zarządu Fundacji Wspierania Kultury i Języka Polskiego im. M. Reja, badaczka w projektach HORIZON 2020 (MiCreate, New ABC, Child Up). Współpracuje z Uniwersytetem Warszawskim, Uniwersytetem Jagiellońskim i Uniwersytetem Pedagogicznym w Krakowie. Realizuje szkolenia i warsztaty dla nauczycieli. Przez dwa lata pracowała na Uniwersytecie FLUL w Lizbonie. Założyła m. in. szkołę dla dzieci pochodzenia polskiego przy Ambasadzie Polskiej w Lizbonie. Jest autorką podręczników do nauczania języka polskiego dla obcokrajowców, artykułów naukowych i publikacji na temat edukacji. Pomysłodawczyni i realizatorka krakowskiej Akademii Asystentów Międzykulturowych. Zajmuje się edukacją specjalną, wielokulturową i międzykulturową (od roku 2005). Zaangażowana w realizację programu „Otwarty Kraków” jako członkini Interdyscyplinarnego Zespołu powołanego przez Prezydenta m. Krakowa

„Dlaczego chłopczyca nie znosi litery S”

Moda to fascynująca dziedzina sztuki, jest lustrem każdej epoki. U podstaw tworzenia się mody leżą przyczyny psychologiczne: chęć odmiany, wyróżnienia, imponowanie, odrzucenie form pospolitych, ale i skrajnie odmienne naśladownictwo. Moda dotyczy przede wszystkim nurtu reprezentacyjnego, oficjalnego. Jest to krótkotrwałe upodobanie twórców i odbiorców, dotyczące ogólnie stosowanych form takich jak: meble, ubrania, muzyka, obyczaje.

Moda zawiera się jednak w szerszym pojęciu – konwencji, inaczej stylu.

To obraz społeczeństwa obejmujący szeroko pojętą sztukę: architekturę, malarstwo, rzeźbę, muzykę, teatr, meblarstwo, ubiory, pismo, kulturę duchową, różniący się zasadniczo od obrazów danego społeczeństwa

w czasach poprzedzających i późniejszych. Na warsztatach dowiemy się, jakie czynniki determinują te zmiany, jakie cechy określają konwencję w modzie.

Poznamy tajemnice ubioru epoki secesji oraz szalonych lat 20. na tle epoki. Dowiemy się także na co warto zwrócić uwagę porównując style w modzie.

A na koniec utrwalimy poznany materiał porządkując „szafy -zagadki” z akcesoriami przynależnymi do danego, poznanego stylu.

Prowadząca: Elżbieta Tolak

Scenograf, kostiumolog, charakteryzator, grafik.

Ukończyła z wyróżnieniem Katedrę Scenografii oraz Katedrę Grafiki na ASP w Warszawie. Za „Wariata i zakonnicę” S. I. Witkiewicza - otrzymała I nagrodę Międzynarodowej Organizacji OISTAT za najlepszy dyplom scenograficzny w Polsce pod przewodnictwem A. Wajdy. Oprawę plastyczną sztuki „Fortynbras się upił”- autor J. Głowacki określił jako najlepszą polską inscenizację ze wszystkich granych jego utworów. W 2017 roku scenografia i kostiumy do „Gry miłości i przypadku” P. Marivaux w reż. E. Rucińskiej otrzymała w Paryżu Prix des P'tits Molières. W 2019 spektakl „Tylko koniec świata” J. L. Lagarce w reżyserii E. Rucińskiej zdobył Grand Prix na Festiwalu Młodych Reżyserów w Krakowie. W 2022 roku podczas Przeglądu Piosenki Aktorskiej przedstawienie „Gloria Amore Victis” otrzymało I wyróżnienie.

Artystka współpracowała z wieloma teatrami w całej Polsce i nie tylko m.in.: z Teatrem Wielkim w Warszawie i Poznaniu, A la Folie Theatre w Paryżu.

Jest wykładowcą na Wydziale Wokalno-Aktorskim Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie oraz Szkole Wizażu i Charakteryzacji. W Warszawskiej Szkole Filmowej młodych filmowców zapoznaje z bogatym i złożonym procesem tworzenia plastyki filmowej.